

„ER ZIJN WEER PINDA'S”

Tijdens de laatste vergadering van de Nederlandse keel-neus-oorheelkundige Vereniging, op 27 November 1948 te Utrecht, vestigde prof. VAN GILSE op zeer originele wijze de aandacht op een onlangs in *Het Handelsblad* verschenen korte mededeling met het opschrift: „Er komen weer pinda's”. Naar aanleiding hiervan stelde prof. VAN GILSE de vraag „hoeveel van deze pinda's zullen er in de bronchi van Nederlandse kinderen terecht komen”? Van oudsher heeft de pinda een slechte reputatie, omdat zij blijkbaar de bijzondere neiging bezit als corpus alienum in de diepere luchtweg te geraken; de gevolgen zijn nu algemeen bekend. Wel zeer duidelijk komt dit tot uiting in de statistiek uit de Groningse kliniek. In de laatste 6 vooroorlogse jaren werd bij 117 patiënten een corpus alienum uit de diepere luchtweg verwijderd, 87 maal was dit een apennoot.

Vóór de oorlog waren de pinda's in ons land een zeer populaire volkslekkernij. De zeer gewijzigde omstandigheden gedurende de oorlog brachten ook hier een grote verandering, de laatste pinda werd in Groningen op 23 Februari 1940 verwijderd. Ook in de eerste jaren na de oorlog bleef de Nederlandse bevolking nog verstoken van de geliefkoosde pinda's, maar thans meer dan 3½ jaar na de bevrijding zijn ze, als symptoom van onze verbeterende oeconomische positie, weder verkrijgbaar. En wij vrezen, dat de apennoot haar oude plaats als het meest frequente corpus alienum in de luchtweg weer zal hernemen.

Het feit dat heden, op 30 December 1948, in de Groninger kliniek de eerste pinda weer via de bronchoscoop werd verwijderd, is dan ook in zekere zin te beschouwen als een feit van enige historische betekenis. Het patiëntje was een meisje van 1½ jaar, dat zich twee dagen geleden bij het eten van pinda's had verslikt. Het kind bleef hoesten en de huisarts, collega LÖWENBERG, zond ons het kind met het vermoeden, dat een apennoot in de rechter long was geaspireerd. Het ademgeruis rechts was verzwakt. Het mediastinum ging bij inspiratie naar rechts (symptoom van HOLZKNECHT). Met de bronchoscoop werd een apennoot uit de rechter stambronchus verwijderd.

Het is van belang vast te stellen, hoe bepaalde oeconomische omstandigheden tot uiting kunnen komen in de statistiek van de kliniek. Zo werd bijvoorbeeld in Groningen weer de eerste na-oorlogse koffieboon uit de bronchusboom verwijderd op 15 November 1945, een tijdstip, waarop onze bevolking zich verheugde in de vele goede gaven, welke haar door de Canadezen werden geschonken.

Vele Nederlandse collegae zullen wellicht een mededeling als deze met dezelfde belangstelling lezen als het jaarlijkse courantenbericht over het eerste kievietsei, maar toch is zij nadere overdenking ten volle waard. De statistiek toont aan, dat vooral kleine kinderen tot de leeftijd van 4 jaar het risico lopen het eten van pinda's te bekopen met een gang naar de bronchoscopist. Het is van het grootste belang, dat de aanwezigheid van een apennoot in de diepere luchtweg vroegtijdig wordt herkend, daar dit, evenals trouwens andere vreemde voorwerpen in korte tijd kan leiden tot ernstige longcomplicaties. *De prophylaxis is hier zo belangrijk, apennootjes behoren niet aan kleine kinderen te worden gegeven.* De bedoeling van deze mededeling is dan ook in het bijzonder, de aandacht der huisartsen te vestigen op de onaangename gevolgen van het weer verkrijgbaar zijn van pinda's.

Groningen, 30 December 1948

G. J. SMELT

WANNEER MOET MEN LIJDERS AAN GALSTENEN
LATEN OPEREREN?

De opmerkingen van collega DONKERSLOOT in dit *Tijdschrift* van 8 Januari geven aanleiding tot de volgende opmerkingen.

De patiënten vragen telkens weer naar een middel om galstenen op te lossen,

een zodanige stof is echter nog niet gevonden. Met interne behandeling wordt beoogd de klachten te doen verdwijnen en de patiënt te brengen in de toestand, waarin tienduizenden verkeren, n.l. galstenen te herbergen zonder er iets van te merken. Men denke aan de zeer hoge frequentie, waarin galstenen bij secties van oudere mensen gevonden worden (in Amsterdam 28 pCt. bij vrouwen boven 65 jaar). Men kan tientallen jaren galstenen hebben met geen of zeer geringe klachten. In vele gevallen werkt de galblaas normaal, maar ook een galblaas, die onvoldoende werkt behoeft geen klachten te geven. Het is zeker, dat kleine stenen afgedreven kunnen worden zonder dat de patiënt iets merkt; in het algemeen geven kleine stenen meer last dan grote, die de ductus cysticus niet kunnen passeren.

De sterfte aan de operatie van de ongecompliceerde gevallen is in de laatste jaren gedaald en bedraagt nu 1 pCt. of minder. In de gevallen, die gecompliceerd zijn door hypertensie, sterke vetzucht, diabetes, verminderde hartfunctie en dergelijke is het risico uiteraard groter. En bij icterus zal op 6—7 pCt. sterfte gerekend moeten worden. Wanneer men bij iemand, die geen volkomen afsluiting van de galgang heeft, door wachten bereikt, dat men kan opereren in een tijd, waarin de icterus aan het verdwijnen is, is het risico belangrijk verminderd. Ik heb bij de patiënten, die geopereerd werden wegens steen, geen enkel geval van blijvende leverbeschadiging gezien.

Collega DONKERSLOOT zegt in mijn artikel te missen, de aanwijzing, dat na herhaalde klachten geopereerd moet worden. Maar heeft hij niet gelezen wat staat op bladzijde 3530: „wanneer na een kuur de galsteencolicken snel recidiveren komt operatie aan de orde . . . enz.”?

Amsterdam, 22 Januari 1949

B. K. BOOM

De gedachtenwisseling over dit onderwerp is thans gesloten.

REDACTIE

BERICHTEN

BUITENLAND

WERELDBERICHTEN. — INTERNATIONAAL CONGRES VOOR PSYCHIATRIE. De organisatie van het Congres voor Psychiatrie, dat van 4 tot 12 October 1950 te Parijs zal worden gehouden, is verder in voorbereiding. Men stelt zich voor aan dit congres tentoonstellingen te verbinden betreffende de Psychopathologische Kunst (dr. BESSIÈRE, centre psychiatrique Sainte Anne) en de Geschiedenis der Psychiatrie (prof. LAIGNEL-LAVASTINE, 12 bis, place Laborde, Parijs). Voorzitter van het organiserende comité: prof. JEAN DELAY, secretaris generaal: dr. HENRI EY, (1 Rue Cabanis, Parijs XIVe).

BELGIË. — INTERUNIVERSITAIRE CONFERENTIE OVER STREPTOMYCINE. De *Revue médicale de Liège* van 1 Januari 1949 bevat het verslag van een conferentie onder voorzitterschap van prof. A. GRATIA te Luik, aan de behandeling van tuberculeuze meningitis en miliaire tuberculose met streptomycine gewijd. Nadat de proefnemingen aanvankelijk beperkt waren tot de kindercliniek van het Hôpital St. Pierre van de Universiteit te Brussel, stelde in Mei 1947 het Ministerie van Volksgezondheid het middel ook ter beschikking van de drie andere Universiteiten (Luik, Gent en Leuven). Men beschikt thans over gegevens betreffende 304 behandelde zieken, van wie er, op het ogenblik der bijeenkomst, 155 nog in leven waren.

ENGELAND. — HET PECKHAM HEALTH CENTRE. Mededelingen over het Peckham Centre, dat het tweeledige doel heeft de sociale gevoelens en de lichamelijke gezondheid der bewoners van een Londense wijk te sterken, wekken wel eens critiek. De geneeskundige ervaringen zijn tot nog toe niet zeer belangrijk, terwijl de onkosten (29000 pond sterling per jaar) ver uitgaan boven de inkomsten (3500 pond sterling per jaar). Als sociologisch experiment ver-